

Lukas 22,15-20 – Jezus: meer dan Pesach

Viering Heilig Avondmaal

Liturgie

Voorzang Ps 81,1.2.4

Stil gebed

Votum / zegengroet

Zingen Ps 133,3

Gebed

Lezen uit de Bijbel:

– Ex 12,1-20

Zingen: Ps 105,16.17

– Lukas 22,7-20

Preek over Lukas 22,15-20

Zingen: LB 203,5.6.7

Kinderen

Gebed

Wetslezing

Zingen: Ps 81,6.7.8

Collecte

LB 360,1.2

Lezen formulier

Gebed

Geloofsbelijdenis

Zingen: Gez 109,1.3.4

Viering

Zingen: LB 305

Zegen

Opmerking: Ik vind het prettig om het even van te voren te horen wanneer deze preek ergens in een kerkdienst gelezen wordt. In mijn mailbox past altijd nog wel een mailtje: hansburger@filtnet.nl

Preek over Lukas 22,15-20 – Jezus: meer dan Pesach

1. Aan welk feest heb je meer: het Pascha of het avondmaal?

We doen vanmorgen mee met het paasproject van de kinderclub. Daar gaat het vanmorgen over Lukas 22,7-23. Dat komt mooi uit: wij vieren hier het avondmaal.

Wat doet Jezus? Hij viert voor het laatst het Pesach en maakt daar een nieuw feest van – ons avondmaal. Wordt het daar beter van? En waarom dan?

Pesach is toch een heel mooi feest: God bevrijdt uit de slavernij. Dat gaat ergens over. Bevrijdingsdag. Geen slaven meer. Niemand in de gevangenis. Iedereen vrij! Daar heb je wat aan. Zo wil ik het ook wel!

Maar het avondmaal? Vergeving van zonden? Is dat, oneerbiedig gezegd, niet zoiets als dat God met een bezem achter ons aanloopt om onze troep op te ruimen? En wij gaan gewoon door met zondigen – God vergeeft wel? Makkelijk voor mensen als de farao! Makkelijk voor een slavendrijver! Je slaat een slaaf met een zweep, je vraagt om vergeving, en de volgende dag gaat het weer net zo.

Kun je niet beter Pesach vieren dan het avondmaal? Is Pesach niet veel concreter? Gaat dat niet veel meer over ons leven hier en nu?

Laten we eens kijken wat het Pesach-feest inhoudt. En wat Jezus met het Pesach-feest doet. Ik hoop je daardoor beter gaat zien: wie is Jezus voor ons? Wat heb ik er aan als ik Hem volg en hier avondmaal vier – en geen Pesach?

2. Het Pesach-feest hoort bij het begin van de geschiedenis van Israël. We hebben erover gelezen, Exodus 12. De kinderen van Jacob zitten gevangen in Egypte. Mozes mag ze uit Egypte brengen. God gaat hen bevrijden!

Aan het eind van de 10 plagen komt dan die vreemde opdracht: slacht een lam. Vang het bloed van dat lam op en smeer dat aan de deurposten van je voordeur. Als je dat doet, dan zal het bloed van dat lammetje je beschermen.

Beschermen, waartegen?

Tegen de engel van God. Die engel zal 's nachts door Egypte gaan en in elk huis naar binnen gaan. In elk huis zal hij de oudste zoon doden. Maar als er bloed rondom de voordeur te zien is, dan weet de engel: hier woont iemand van het volk Israel. Hier ga ik niet naar binnen. Aan dit huis ga ik voorbij.

Pesach is het feest van de engel die voorbijgaat.

Het feest van de bevrijding uit Egypte.

God dwingt met een laatste klap Egypte op de knieën.

Het is dus een soort Bevrijdingsdag.

Elk jaar moeten ze het vieren.

Met matzes – brood zonder gist. Misschien bak je wel eens pizza, of oliebollen. Dat moet je wachten tot het deeg gerezen is. Dat kost tijd. Als je haast hebt, kun je beter pannenkoeken bakken. Zonder gist. Dan hoef je niet te wachten tot het deeg gerezen is. Zo maken ze platte koeken die je snel kunt bakken. Brood voor als je snel weg moet, Egypte uit.

En met bittere kruiden. Als herinnering aan de bitterheid van de slavernij. In Egypte was het naar en vervelend. Een bittere herinnering.

En met een Paaslam. Net zo'n lam als toen in Egypte. Met bloed aan de deurposten net als toen. Ze eten het altijd helemaal op. Er blijft niks over, want je kunt niks meenemen op reis. Zorg dat je goed eet, dan is je maag goed vol. Dan kun je op weg!

Een jaarlijks bevrijdingsfestival.

Wie wil dat niet?

Niemand gevangen.

Geen slavernij.

Vrijheid.

Een mooi feest!

Heb je aan dit Pesach-feest meer dan aan het avondmaal? Want je kunt je afvragen: wat is er veranderd in de wereld sinds Jezus is gestorven? Is het geloof in Christus niet veel abstracter? Pesach gaat tenminste over gewone vrijheid, hier op aarde. Daar hebben we wat aan! Dat hebben we nodig!

Maar wat is er veranderd in de wereld sinds het Pesach-feest gevierd wordt?

Het Joodse volk is bevrijd uit Egypte. En daarna?

Hoe loopt de geschiedenis van het volk Israël in het Oude Testament?

Wat een onrecht. Wat een zonde. Is dat zo'n mooi verhaal?

Nee. Je kunt wel mensen bevrijden.

Maar het probleem zit dieper: in hun hart. Daar is het mis – ons hart staat niet open voor God. Daar zit de slavernij en de onvrijheid.

Daardoor is Israel uiteindelijk verspreid geraakt over heel de wereld: Egypte, Babel, Rome, en ook Israël. En daarom dachten de Israëlieten bij het Pesachfeest ook altijd aan iets anders, iets wat nog zou komen: God komt nog een keer. God komt Israël nieuw maken. God komt met een nieuw rijk van David – een nieuwe bevrijding. Daar verlangen we naar!

3. Pesach heeft dus twee kanten: terugkijken naar de

bevrijding uit Egypte. En verlangen naar een nieuw moment dat God ingrijpt om te bevrijden. We hebben meer nodig dan die bevrijding uit Egypte.

En dan komt Jezus.

Hij gebruikt de viering van het Pesachfeest om iets over zichzelf te zeggen.

Wat doet Jezus?

Hij pakt brood, hij pakt een beker wijn. Het gaat niet meer over Egypte. Het gaat nu over Hemzelf. Dit is mijn lichaam dat voor jullie verbroken wordt. Dit is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt.

Van de week viel me opeens op wat Jezus niet doet: Hij doet niks met het bloed en het vlees van het lammetje.

Waarom eigenlijk niet? Dat zou toch veel mooier zijn?

Dat Jezus wijst naar het bloed van het lammetje en zegt: dat is mijn bloed? Bij het lamsvlees zegt: dat is mijn vlees?

Jezus moet daar over na gedacht hebben. Waarom kiest Jezus voor brood en wijn?

Zo kan Jezus laten zien: Vroeger deden we het met een dood lammetje. Dat dode dier laten we achter ons. Nu komt er iets nieuws – hij zegt het ook: er komt een nieuw verbond.

Wat is dan het nieuwe van dat verbond?

Dan moet je denken aan Jeremia 31,31-34 (dia in beeld)

31 De dag zal komen – spreekt de HEER – dat ik met het volk van Israël en het volk van Juda een nieuw verbond sluit, 32 een ander verbond dan ik met hun voorouders sloot toen ik hen bij de hand nam om hen uit Egypte weg te leiden. Zij hebben dat verbond verbroken, hoewel ze mij toebehoorden – spreekt de HEER. 33 Maar dit is het verbond dat ik in de

toekomst met Israël zal sluiten – spreekt de HEER: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en hem in hun hart schrijven. Dan zal ik hun God zijn en zij mijn volk. 34 Men zal elkaar niet meer hoeven te onderwijzen met de woorden: “Leer de HEER kennen,” want iedereen, van groot tot klein, kent mij dan al – spreekt de HEER. Ik zal hun zonden vergeven en nooit meer denken aan wat ze hebben misdaan.

Een nieuw verbond.

Kenmerk 1 daarvan: ik zal hun God zijn en zij mijn volk. Iedereen kent God. Daar gaat het om. God kennen. Met God leven. De dingen doen waar God blij van wordt. Dan wordt het leven mooi.

En in dat kader moeten dan ook de zonden vergeven en vergeten worden. Maar dat is een middel, niet het doel. Vergeving is dus maar niet dat God achter ons aanloopt met een bezem om onze troep op te ruimen. Vergeving heeft een doel: dat wij een goede relatie met God kunnen hebben.

Kennen jullie God zo en leven jullie met God?

Zijn jullie mensen met een nieuw hart dat vol is van God?

Daar gaat het God om.

Daar werkt Hij aan.

Dan komt er echte vrijheid.

4. 0 ja?

Kijk eens om je heen. Wat is er veranderd sinds er op deze aarde avondmaal gevierd wordt?

Je hebt gelijk, het Pascha heeft de wereld niet veranderd. Maar wordt het beter van het avondmaal?

Wat levert het op, het avondmaal? Dat brood en die beker?

Jezus heeft het hier over twee dingen:

Aan de ene kant: doordat Hij zijn bloed geeft, is er een nieuw verbond. Een nieuwe relatie met God. Stevig – we weten wat we aan God hebben. Hij is onze Vader. Hij geeft de Heilige Geest in ons hart. Hij gaat onze harten nieuw maken. Heel ons hart vol van de Heilige Geest – dat is waar het om gaat. Dat levert het avondmaal op: wij hebben een nieuw verbond met God. Leven jullie in dat nieuwe verbond? Bidden jullie om de volheid van de Heilige Geest? Anders verandert er inderdaad niks!

Maar aan de andere kant: Jezus zegt ook: vanaf nu drink ik geen wijn meer. Tot het koninkrijk van God gekomen is. Wij zitten nog niet met Jezus aan tafel in het koninkrijk van God om daar samen met Hem wijn te drinken. Het is nog niet compleet.

Dacht je dat dan?

Dacht je dan echt dat God genoeg neemt met minder dan de bevrijding uit Egypte?

Dat God wel tevreden is als de zonden vergeven zijn en Hij begint ons van binnen nieuw te maken?

Natuurlijk niet!

Een nieuw verbond, het is nog maar stap 1.

Het doel is veel meer dan de bevrijding uit Egypte.

Gods rijk op aarde.

Heel de aarde vol van God.

Vol van de kennis van God.

Dat niemand meer rondloopt met de vraag: bestaat God wel? Wie is God eigenlijk? Grijpt God wel in?

Jezus is meer dan het Pesachlam.

Dat Pesachlam laten we achter ons. Wij doen het met Jezus.

Wat Jezus geeft is dus ook veel meer dan de bevrijding uit Egypte.

Een nieuwe sterke relatie met God – en vergeving van zonde om dat mogelijk te maken.

Een nieuw hart dat vol is van God.

En daardoor mensen die gaan voor God.

Die niet meer vragen hebben over wie God is, maar Hem kennen.

Die in alles leven voor Hem.

Daarvoor heeft Jezus geleden en is Hij gestorven aan het kruis.

Dat God alles is in allen.

Dat hier op aarde Gods rijk gekomen is.

Dat heel de schepping bevrijd is.

Geen pijn. Geen ruzie. Geen ongelijkheid. Geen onrecht. Geen oorlog. Geen honger. Geen oneerlijke samenleving.

Alles nieuw!

Vier je avondmaal?

Ga dan daar naar op weg. Naar Gods rijk.

En laat het beginnen bij je hart: Gods wet in jouw hart gekerfd.

Heel je leven voor God. Ken Hem – in alles! Eer Hem – in alles!